

[Indenrigsministeren.]

folketingets anden behandling af lovforslaget den 31. maj 1965 vedtoges forslaget og dets overgang til tredje behandling, der forudsattes at skulle finde sted i den påtænkte folketingssamling i september 1965.

Indenrigsministeriet har senest i september 1965 været i forbindelse med Rosenvængets Grundejerkomité, der har oplyst, at der stadig ikke foreligger samtykke fra samtlige kvarterets grundejere til de projekterede udvidelser på Finseninstitutets ejendom.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til lov om ekspropriation til udvidelse af bygningsanlæggene på Finseninstitutets ejendom til tingets velvillige behandling.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg har hermed den ære for det høje folketing at genfremsætte *forslag til lov om ejerlejligheder*.

Forslaget fremsattes første gang i sidste folketingsår, men nåede ikke at blive behandlet.

Ejerlejlighedsudvalgets betænkning, der var i trykken, da lovforslaget blev fremsat, blev afgivet i juni måned 1965.

Idet jeg henviser til de bemærkninger, jeg knyttede til forslaget ved dets første fremsættelse, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg tillader mig endvidere for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om midlertidige driftslån til boligbyggeriet*.

Dette lovforslag har sin baggrund i det høje renteniveau, som vi har for tiden her i landet, og som i særlig grad har ramt de sidste par års byggeri. For udlejningsbyggeriet er rentestigningerne særlig følelige, fordi mellem 75 og 80 pct. af huslejen i nybyggeriet går til betaling af finansieringsudgifterne, og fordi renten ikke som for parcelhusenes vedkommende kan fradrages i opgørelsen til personlig skat, så rentebyrden mildnes.

En rentestigning på 1 pct. betyder, at en almindelig bolig i udlejningsbyggeriet stiger 700-900 kr. om året i leje, og de 2 pct.s rentestigning i tiden fra foråret

1964 har således medført væsentlige leje-forhøjelser.

Der må sigtes på en nedbringelse af renten og en billigørelse af nybyggeriet. Dette må søges opnået gennem den almindelige økonomiske politik og en langsigtet boligpolitik. Det må være målet for denne at få opført gode og tidssvarende boliger til alle, der efterspørger bolig, og til en pris, der står i rimeligt forhold til befolkningens indtægter.

På kortere sigt er det nødvendigt at gennemføre foranstaltninger for at modvirke, at lejen i det nybyggeri, der er opført i perioden med en høj rente, kommer op på et niveau, der ikke kan klares af de befolkningsgrupper, som lejlighederne er opført for.

Det af boligministeriet nedsatte indekslånudvalg, der har nationalbankdirektør Hoffmeyer som formand, har udarbejdet en redegørelse med forslag til forskellige former for støtte til det kursramte byggeri. Denne redegørelse vil blive offentliggjort snarest. Da såvel de heri indeholdte forslag som andre foreliggende tanker i højere grad er led i en mere langsigtet boligpolitisk løsning eller griber ind i bestående tilskudsordninger, har regeringen fundet det rettest at fremsætte et forslag, der ikke præjudicerer de reformer, som overvejes i folketingets boligpolitiske udvalg.

Når man ikke har valgt blot at forhøje de tillæg til driftstilskud, der allerede ydes, er grunden dels den, at man derved ville få visse problemer med det ældre byggeri med driftstilskud, dels den, at en udbygning af de eksisterende tilskudsordninger ville give disse ordningers noget stive system med de skarpe indtægtsgrænser en forøget og uønsket betydning. Hertil kommer som nævnt, at man ikke har ønsket at gribe ind i bestående tilskudsordninger.

Forslagets hensigt er at give dækning for den kapitaludgift, som de nuværende driftstilskud ikke dækker, idet man tager sit udgangspunkt i en rente på 7,5 pct., svarende til renten i foråret 1964, efter hvilket tidspunkt rentestigningerne har været størst og derfor har voldt særlige vanskeligheder for byggeriet.

Den foreslåede støtte består i et driftslån, som i de to første år udgør 1,25 kr.